

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (andra avdelningen)

den 4 februari 2009 *

I mål T-145/06,

Omya AG, Oftringen (Schweiz), företrätt av C. Ahlborn, C. Berg, solicitors, advokaten C. Pinto Correia och J. Flynn, QC,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, inledningsvis företrädd av V. Di Bucci, X. Lewis, R. Sauer, A. Whelan och F. Amato, därefter av Di Bucci, Lewis, Sauer och Whelan, samtliga i egenskap av ombud,

svarande,

angående en talan mot kommissionens beslut av den 8 mars 2006 som antagits med stöd av artikel 11.3 i rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om

* Rättegångsspråk: engelska.

kontroll av företagskoncentrationer (EUT L 24, s. 1) med en begäran om rättelse av de upplysningar som lämnats inom ramen för prövningen av ärende COMP/M.3796 (Omya mot J.M. Huber PCC),

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (andra avdelningen)

sammansatt av ordföranden I. Pelikánová (referent) samt domarna K. Jürimäe och S. Soldevila Fragoso,

justitiesekreterare: handläggaren K. Pocheć,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 22 april 2008,

följande

Dom

Bakgrund till tvisten

¹ Sökanden, Omya AG, är ett företag som är verksamt som leverantör på marknaderna för utfälld kalciumkarbonat (PCC) och malld kalciumkarbonat (GCC) vilka används för

fyllnads- och bestrykningsändamål. Företaget ingick den 18 januari 2005 ett avtal om att förvärva vissa europeiska produktionsanläggningar för PCC från J.M. Huber Corp. (nedan kallad den anmälda koncentrationen). Transaktionen anmäldes till det finländska konkurrensverket, som den 4 april 2005, i enlighet med artikel 22.1 i rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer (EUT L 24, s. 1), begärde att kommissionen skulle undersöka koncentrationen.

- 2 Kommissionen förklarade sig vara behörig och inledde den 23 september 2005 förfarandet för undersökning av den anmälda koncentrationen. Kommissionen upprättade bland annat en databas avseende leveranser av PCC och GCC för åren 2002–2004 (nedan kallad leveransdatabasen) som gjorts av de främsta leverantörerna i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Denna databas skulle särskilt användas till att utarbeta en ekonometrisk undersökning om substitutionsmönster för kalciumkarbonater för fyllnadsändamål (nedan kallad den ekonometriska undersökningen). I detta sammanhang begärde kommissionen vid upprepade tillfällen att sökanden skulle lämna vissa upplysningar. Kommissionen begärde således den 1 december 2005, med stöd av artikel 11.2 i förordning nr 139/2004, att sökanden skulle precisera sina upplysningar om utbud och försäljning samt potentiella marknader för PCC. Då sökanden inte inom den föreskrivna fristen hade inkommit med de begärda preciseringarna, antog kommissionen den 9 december 2005 ett beslut, med stöd av artikel 11.3 i förordningen, avseende dessa upplysningar och avbröt tidsfristen i enlighet med artikel 10.4 i densamma.

- 3 Sökanden skickade med anledning av beslutet av den 9 december 2005 försändelser av den 9 och den 13 december 2005 och den 3 januari 2006 (nedan tillsammans kallade januari månads uppgifter). Kommissionen bekräftade genom skrivelse ställd till sökanden av den 12 januari 2006, efter att ha mottagit januari månads uppgifter, att dessa var fullständiga och angav att undersökningsfristen åter hade börjat löpa den 4 januari och skulle löpa ut den 31 mars 2006.

- 4 Den 13 januari 2006 upplyste kommissionen sökanden om att den avsåg godkänna koncentrationen utan att skicka ett meddelande om invändningar. Kommissionen hade även utarbetat ett förslag till beslut med denna innebörd (nedan kallat förslaget till beslut), vilket utdelats till Rådgivande kommittén för företagskoncentrationer, som består av företrädare för medlemsstaterna (nedan kallad den rådgivande kommittén). Vissa medlemsstater samt konkurrenter till sökanden uttryckte emellertid samtidigt sina farhågor för konsekvenserna av den anmälda koncentrationen för konkurrensen. Dessa farhågor ledde bland annat till att företrädarna för vissa medlemsstater vid den rådgivande kommitténs sammanträde den 22 februari 2006 ifrågasatte kommissionens bedömning.

- 5 Kommissionen uppmärksammade genom e-meddelanden av den 22 och den 24 februari och den 2 mars 2006 sökanden på vissa motsägelser i januari månads uppgifter och begärde förklaringar angående detta. Vid ett telefonsamtal den 3 mars 2006 föreslog kommissionen sökanden att undersökningsfristen med sökandens samtycke skulle förlängas med 20 arbetsdagar i enlighet med artikel 10.3 i förordning nr 139/2004. Kommissionen angav härvidlag att den, om samtycke vägrades, på nytt kunde besluta att avbryta fristen enligt artikel 11.3 i förordningen.

- 6 Genom skrivelse av den 6 mars 2006 meddelade sökanden att den inte samtyckte till en förlängning av fristen.

- 7 Genom beslut som antogs den 8 mars 2006 med stöd av artikel 11.3 i förordning nr 139/2004 (nedan kallat det angripna beslutet) konstaterade kommissionen att de upplysningar som lämnats den 3 januari 2006 med anledning av beslutet av den 9 december 2005, åtminstone delvis, var oriktiga och att tidsfristen för att undersöka koncentrationen följaktligen hade avbrutits från och med den 8 december 2005 till dess kommissionen hade erhållit de fullständiga och riktiga upplysningar som den begärt. Kommissionen begärde samtidigt att sökanden skulle besvara fyra allmänna frågor och 119 detaljfrågor.

- 8 Sökanden inkom med anledning av det angripna beslutet den 21 mars 2006 med en i huvudsak ny version av leveransdatabasen (nedan kallade mars månads uppgifter). Genom skrivelse av den 30 mars 2006 meddelade kommissionen sökanden att mars månads uppgifter var fullständiga, att kommissionen höll på att kontrollera riktigheten av uppgifterna och att undersökningsfristen åter hade börjat löpa. Genom skrivelse av den 10 maj 2006 bekräftade kommissionen att mars månads uppgifter var riktiga.
- 9 I mellantiden, den 2 maj 2006, skickade kommissionen ett meddelande om invändningar till sökanden i vilket den provisoriskt slog fast att den anmälda koncentrationen var oförenlig med den gemensamma marknaden.
- 10 Kommissionen förklarade slutligen, genom beslut av den 19 juli 2006 (nedan kallat beslutet angående koncentrationen), att den anmälda koncentrationen var förenlig med den gemensamma marknaden med förbehåll för vissa villkor och ålägganden.

Förfarandet och parternas yrkanden

- 11 Sökanden väckte förevarande talan genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 18 maj 2006.
- 12 Sökanden begärde genom särskild handling som inkom till förstainstansrättens kansli samma dag att målet skulle handläggas skyndsamt i enlighet med artikel 76a i förstainstansrättens rättegångsregler. Denna begäran avslogs genom beslut av förstainstansrättens femte avdelning den 19 juni 2006.

- 13 Svaromålet inkom den 8 augusti 2006 och repliken den 31 oktober 2006. Dupliken inkom den 12 februari 2007.
- 14 Imerys SA har, genom handling som inkom till förstainstansrättens kansli den 31 augusti 2006, begärt att få intervensera i förevarande mål till stöd för kommissionen.
- 15 Genom beslut av förstainstansrättens ordförande den 27 oktober 2006 lottades målet om på förstainstansrättens andra avdelning.
- 16 Ordföranden på förstainstansrättens andra avdelning tillät genom beslut av den 22 mars 2007 Imerys att intervensera. Imerys meddelade emellertid förstainstansrätten, genom skrivelse som inkom till förstainstansrättens kansli den 23 april 2007, att det återkallade sin interventionsansökan. Ordföranden för förstainstansrättens andra avdelning förordnade följaktligen genom beslut av den 12 juli 2007 att målet skulle avskrivas i den del det avsåg Imerys intervention.
- 17 Förstainstansrättens andra avdelning beslutade den 29 januari 2008 att inleda det muntliga förfarandet utan att vidta föregående åtgärder för bevisupptagning. Förstainstansrätten begärde även att kommissionen skulle förete vissa handlingar och anmodade sökanden att inkomma med yttrande avseende dessa handlingar samt att besvara en fråga. Parterna efterkom föreläggandena inom den föreskrivna fristen. Kommissionen har vidare, till följd av en begäran från förstainstansrätten, inkommit med ytterligare yttranden avseende sökandens yttranden.

18 Parterna utvecklade sin talan och svarade på förstainstansrättens frågor vid förhandlingen den 22 april 2008.

19 Sökanden har yrkat att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara det angripna beslutet,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna,
- uttala sig om följderna av att det angripna beslutet ogiltigförklaras.

20 Kommissionen har yrkat att förstainstansrätten ska

- förklara att det är uppenbart att talan skall avvisas i den del den avser följderna av en eventuell ogiltigförklaring av det angripna beslutet,
- ogilla talan i övrigt,

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

- 21 Sökanden har till stöd för sin talan åberopat fyra grunder. Den första grunden avser åsidosättande av villkoren för att anta ett beslut med stöd av artikel 11.3 i förordning nr 139/2004 samt åsidosättande av proportionalitetsprincipen. Den andra grunden avser åsidosättande av principen om iakttagande av en rimlig tidsfrist. Den tredje grunden avser maktmissbruk. Den fjärde grunden avser åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar. Sökanden har vidare yrkat att förstainstansrätten ska förordna om vissa åtgärder för processledning.
- 22 Kommissionen har hävdatt att yrkandet att förstainstansrätten ska uttala sig om följderna av att det angripna beslutet ogiltigförklaras inte kan prövas. Kommissionen anser vidare att de grunder som sökanden åberopat saknar stöd och har bestritt att de yrkade åtgärderna för processledning är nödvändiga.

Huruvida yrkandet avseende följderna av en eventuell ogiltigförklaring av det angripna beslutet kan tas upp till sakprövning

- 23 Förstainstansrätten noterar, i likhet med vad kommissionen har gjort gällande, att sökanden, genom att yrka att förstainstansrätten ska uttala sig om följderna av att det angripna beslutet ogiltigförklaras, avser att få en fastställelse av följderna av förevarande dom vilket även skulle utgöra ett föreläggande för kommissionen att verkställa domen. Förstainstansrätten är emellertid inte behörig att inom ramen för en prövning av en

rättsakts lagenlighet med stöd av artikel 230 EG avkunna fastställelse domar (se, för ett liknande resonemang, domstolens beslut av den 9 december 2003 i mål C-224/03, Italien mot kommissionen, REG 2003, s. I-14751, punkterna 20–22) eller att meddela förelägganden, även om dessa avser det sätt på vilket parterna ska följa dess domar (beslut av domstolens ordförande av den 26 oktober 1995 i de förenade målen C-199/94 P och C-200/94 P, Pevasa och Inpesca mot kommissionen, REG 1995, s. I-3709, punkt 24). Det är således uppenbart att sökandens yrkande inte kan tas upp till prövning.

Den första grunden: Åsidosättande av artikel 11 i förordning nr 139/2004

- 24 Parterna har med avseende på den första grunden inledningsvis berört de villkor som ska vara uppfyllda för att kommissionen ska ha rätt att genom ett beslut som antagits med stöd av artikel 11.3 i förordning nr 139/2004 begära rättelse av upplysningar som lämnats av en anmälade part och som visar sig vara felaktiga. Sökanden har vidare hävdade att dessa villkor inte är uppfyllda i förevarande mål, eftersom de upplysningar som begärdes genom det angripna beslutet inte var nödvändiga för att pröva koncentrationen (första delgrunden) och eftersom januari månads uppgifter var i huvudsak riktiga (andra delgrunden).

Inledande anmärkningar om begreppet nödvändiga upplysningar och rättelse av nämnda upplysningar

— Parternas argument

- 25 Enligt sökanden kan kommissionen begära rättelse av konstaterade felaktigheter i de upplysningar som tillhandahållits av en part i en koncentration, i den mån såväl de

upplysningar som ska rättas som rättelsen av desamma är nödvändiga. Sökanden har preciserat att det inte är tillräckligt att de aktuella upplysningarna eventuellt kan vara användbara. Sökanden har vidare preciserat att en rättelse endast är nödvändig om de aktuella felaktigheterna är väsentliga, det vill säga att det föreligger en icke försumbar risk att de ska påverka bedömningen av den aktuella koncentrationen på ett betydande sätt.

26 Mot bakgrund av följderna av att en undersökningsfrist avbryts och med beaktande av de krav på skyndsamhet som kännetecknar det förfarande som föreskrivs i förordning nr 139/2004, ska de ovannämnda villkoren tolkas restriktivt. Sökanden har slutligen gjort gällande att det visserligen ankommer på kommissionen att avgöra vilka upplysningar som är nödvändiga, huvudsakligen med hänsyn till omständigheterna i fallet, men att kommissionen likväl är skyldig att iaktta proportionalitetsprincipen som innebär att ju längre tidsfristen är avbruten, desto starkare måste skälen för detta vara.

27 Kommissionen har inledningsvis hävdats att den kan anta ett beslut med stöd av artikel 11.3 i förordning nr 139/2004 så fort som den anser att den inte har tillgång till samtliga upplysningar som är nödvändiga för att bedöma huruvida den aktuella koncentrationen är förenlig med den gemensamma marknaden. Så är bland annat fallet när det finns risk för att de felaktigheter som konstaterats i de upplysningar som tillhandhållits av en part kan påverka kommissionens bedömning. Kommissionen har vidare gjort gällande att frågan om huruvida de begärda upplysningarna är nödvändiga är en objektiv faktor, avseende vilken kommissionen har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning och vilken ska bedömas mot bakgrund av omständigheterna i det aktuella fallet och den eventuella användbarheten av de upplysningar som avses. Kommissionen är slutligen skyldig att utföra sin undersökning med stor omsorg och att stödja sig på fullständiga och riktiga upplysningar.

— Förstainstansrättens bedömning

- 28 Det framgår av rättspraxis att kommissionen endast kan utöva de befogenheter som den ges enligt artikel 11.3 i förordning nr 139/2004 i den mån den inte anser sig förfoga över de upplysningar som är nödvändiga för att bedöma huruvida den aktuella koncentrationen är förenlig med den gemensamma marknaden (se, avseende de liknande bestämmelserna i rådets förordning (EEG) nr 4064/89 av den 21 december 1989 om kontroll av företagskoncentrationer (EGT 395, s. 1; svensk specialutgåva, tillägg, s. 16), förstainstansrättens dom av den 27 november 1997 i mål T-290/94, REG 1997, s. II-2137, punkt 145).
- 29 För att anta ett beslut angående en koncentration ska kommissionen, enligt bland annat artikel 2 i förordning nr 139/2004, undersöka effekterna av den aktuella koncentrationen på alla de marknader där det finns en risk att koncentrationen påtagligt skulle hämma den effektiva konkurrensen inom den gemensamma marknaden eller en väsentlig del av den.
- 30 Den omständigheten att kravet på att upplysningarna ska vara nödvändiga ska bedömas i förhållande till beslutet om huruvida den aktuella koncentrationen är förenlig med den gemensamma marknaden innebär att frågan huruvida de upplysningar som avses med en ansökan enligt artikel 11 i förordning nr 139/2004 är nödvändiga ska bedömas utifrån den uppfattning om vilka upplysningar som är nödvändiga för att undersöka koncentrationen som kommissionen rimligen kunde hysa vid tidpunkten då den aktuella begäran framställs. Denna bedömning kan följaktligen inte grunda sig på huruvida upplysningarna verkligen var nödvändiga i det följande förfarandet vid kommissionen, något som beror på en mängd olika faktorer och som därför inte kan bedömas med säkerhet vid den tidpunkt då begäran framställs.

- 31 Vad gäller frågan huruvida det är nödvändigt att rätta de upplysningar som redan har lämnats och som visat sig vara felaktiga, anser förstainstansrätten att det krav på att de konstaterade felaktigheterna ska vara väsentliga, som parterna för övrigt är eniga om, är skäligt mot bakgrund av ordalydelsen och systematiken i förordning nr 139/2004, särskilt dess artiklar 2 och 11. Kommissionen kan följaktligen begära att upplysningar som lämnats av en part, och som konstaterats vara felaktiga, ska rättas om det finns en risk att de fel som upptäckts kan ha en betydande inverkan på kommissionens bedömning av den aktuella koncentrationens förenlighet med den gemensamma marknaden.
- 32 Vad gäller kontrollen av tillämpningen av de ovannämnda kriterierna ska det för det första preciseras att denna tillämpning förutsätter komplicerade ekonomiska bedömningar. Kommissionen förfogar följaktligen över ett stort utrymme för skönsmässig bedömning och den prövning som gemenskapsdomstolen företar ska endast avse en kontroll av att reglerna för handläggning och motivering har följts, att uppgifterna om de faktiska omständigheterna är materiellt riktiga, att bedömningen av dessa omständigheter inte är uppenbart oriktig och att det inte förekommit maktmissbruk. Denna omständighet innebär emellertid inte att gemenskapsdomstolen måste avstå från att pröva kommissionens bedömning av ekonomiska uppgifter (domstolens dom av den 15 februari 2005 i mål C-12/03 P, kommissionen mot Tetra Laval, REG 2005, s. I-987, punkterna 38 och 39), och särskilt dess bedömning av huruvida de upplysningar som begärts med stöd av artikel 11 i förordning nr 139/2004 är nödvändiga, samt huruvida de felaktigheter som dessa påstås vara behäftade med är väsentliga.
- 33 För det andra, och i motsats till vad sökanden har gjort gällande, ska de ovannämnda kriterierna inte tolkas restriktivt. Kravet på skyndsamhet i den allmänna systematiken i förordning nr 139/2004 (se, vad gäller förordning nr 4064/89, förstainstansrättens dom av den 28 april 1999 i mål T-221/95, Endemol mot kommissionen, REG 1999, s. II-1299, punkt 84) ska nämligen förenas med syftet att genomföra en effektiv kontroll av att koncentrationerna är förenliga med den gemensamma marknaden, vilken kommissionen ska utföra med stor omsorg (domen i det ovannämnda målet kommissionen mot Tetra Laval, punkt 42), vilket kräver att kommissionen har tillgång till fullständiga och riktiga upplysningar.

34 Kommissionen är slutligen, när den utövar de befogenheter den tilldelats genom artikel 11 i förordning nr 139/2004, skyldig att iaktta proportionalitetsprincipen som innebär att gemenskapsinstitutionernas rättsakter inte får gå utöver gränserna för vad som är ändamålsenligt och nödvändigt för att uppnå de eftersträvade målen (förstainstansrättens dom av den 4 juli 2006 i mål T-177/04, *easyJet* mot kommissionen, REG 2006, s. II-1931, punkt 133). Vad närmare gäller företags skyldighet att tillhandahålla upplysningar får denna inte medföra en börda för företagen som är oproportionerlig i förhållande till andra krav vid undersökningen (se, analogt, förstainstansrättens dom av den 12 december 1991 i mål T-39/90, *SEP* mot kommissionen, REG 1991, s. II-1497, punkt 51). Eftersom den tidsrymd under vilken den i artikel 10 i förordning nr 139/2004 fastställda tidsfristen inte löper, på grund av ett beslut som fattats med stöd av artikel 11 i förordningen, beror på när de nödvändiga uppgifterna meddelas, åsidosätter kommissionen emellertid inte proportionalitetsprincipen genom att avbryta förfarandet till dess att den fått de begärda upplysningarna.

Den första delgrunden: De upplysningar som begärts rättade var inte nödvändiga

— Parternas argument

35 Sökanden har inledningsvis gjort gällande att de upplysningar som begärts rättade genom det angripna beslutet inte var nödvändiga, när beslutet antogs, för att kommissionen skulle kunna bedöma huruvida den anmälda koncentrationen var förenlig med den gemensamma marknaden, eftersom de saknade betydelse för de syften kommissionen hade åberopat.

- 36 Eftersom den ekonometriska undersökningen avsåg produkter för fyllnadsändamål och grundade sig enbart på uppgifterna från år 2004, saknade således uppgifterna om produkter för bstrykningsändamål samt uppgifterna från åren 2002 och 2003 betydelse. Den omständigheten att kommissionen begärde rättelse av uppgifterna för åren 2002 och 2003 innebar följaktligen att den handlade i ond tro, varför de uppgifter som begärdes rättade i det angripna beslutet inte kan anses vara nödvändiga. Denna omständighet innebär även att det kan ifrågasättas huruvida mars månads uppgifter faktiskt hade använts för att inleda den ekonometriska undersökningen i rätt tid. Den eventuella påverkan som mars månads uppgifter kunde ha för bedömningen av koncentrationen skulle nämligen enligt förfarandebestämmelserna i förordning nr 139/2004 ha tagits upp senast i meddelandet om invändningar. Kommissionen har emellertid endast visat att dessa upplysningar har använts för att inleda den ekonometriska studien efter det att meddelandet om invändningar hade skickats, vilket bekräftar att mars månads uppgifter inte var nödvändiga för kommissionens bedömning.
- 37 Sökanden har påpekat att meddelandet om invändningar, vilket kommissionen hade börjat utarbeta när det angripna beslutet antogs och som således är av särskild betydelse för att identifiera de upplysningar som kommissionen vid nämnda tidpunkt ansåg vara nödvändiga för dess undersökning, endast avsåg produkter för bstrykningsändamål. När beslutet av den 9 december 2005 antogs fokuserade emellertid inte kommissionens undersökning på marknaden för produkter för bstrykningsändamål utan på marknaden för produkter för fyllnadsändamål. De upplysningar som avses i det angripna beslutet, vilket grundas på bristande efterföljd av beslutet av den 9 december 2005, saknade följaktligen betydelse för marknaden för produkter för bstrykningsändamål och således även för meddelandet om invändningar. Detta bekräftas av att leveransdatabasen har använts i mycket liten utsträckning i den sistnämnda handlingen och att den under alla omständigheter inte var nödvändig.
- 38 Sökanden har även bestritt att de upplysningar som avses i det angripna beslutet har använts för att avgränsa de aktuella produktmarknaderna och de aktuella geografiska marknaderna.

39 Sökanden har slutligen hävdatt att de handlingar som lagts fram av kommissionen, avseende den faktiska användningen av mars månads uppgifter, inte bevisar att de upplysningar som avses i det angripna beslutet var nödvändiga för att fatta beslutet angående koncentrationen. Det framgår nämligen, för det första, av dessa handlingar att de nämnda upplysningarna inte kunde användas vid bedömningen av prisnivån. För det andra bevisar handlingarna i fråga inte att de aktuella upplysningarna var nödvändiga för att beräkna marknadsandelarna. För det tredje har kommissionen inte visat att den, före eller efter det att den antog det angripna beslutet, gjort en bedömning av huruvida de upplysningar som begärts rättade var nödvändiga.

40 Kommissionen har påpekat att den använt leveransdatabasen inte enbart för att genomföra den ekonometriska undersökningen utan även för att avgränsa de aktuella marknaderna och, mer allmänt, för att bedöma koncentrationens inverkan på konkurrensen. Kommissionen har angett att den ekonometriska undersökningen verkligen inleddes på grundval av mars månads uppgifter, något som bekräftas av de handlingar som ingetts på begäran av förstainstansrätten. Kommissionen har vidare medgett att den från den andra hälften av februari 2006 koncentrerade sig på marknaden för bestrykningsprodukter. Det huvudsakliga skälet till denna förändring var emellertid att kommissionen vid denna tidpunkt fått kännedom om att J.M. Huber Corp. höll på att utveckla en produkt som skulle ge företaget möjlighet att träda in på denna marknad. Detta innebär dock inte att kommissionen helt hade övergett undersökningen vad avser produkter för fyllnadsändamål.

— Förstainstansrättens bedömning

41 Förstainstansrätten konstaterar inledningsvis att en betydande del av sökandens argument grundas på påståendet att kommissionen vid den tidpunkt då den antog det angripna beslutet hade avslutat eller inte påbörjat undersökningen av vissa frågor, dragit vissa preliminära slutsatser eller fokuserat på vissa områden. Såsom förstainstansrätten angett ovan i punkt 30 saknar sådana omständigheter emellertid betydelse.

Frågan huruvida de upplysningar som avses i det angripna beslutet var nödvändiga ska bedömas utifrån den uppfattning om vilka upplysningar som var nödvändiga för att undersöka koncentrationen som kommissionen rimligen kunde hysa vid tidpunkten då den aktuella begäran framställs.

- 42 Leveransdatabasen avser de leveranser som gjorts på marknaderna för kalciumkarbonater för fyllnads- och bestrykningsändamål. Sökanden har inte bestritt att dessa marknader påverkades eller kunde påverkas av den anmälda koncentrationen. Under dessa omständigheter framgår det av punkt 29 ovan att de upplysningar som begärts rättade i det angripna beslutet, vilka ingick i leveransdatabasen, i princip kunde anses som nödvändiga för att anta beslutet angående koncentrationen.
- 43 Det ska vidare erinras om att leveransdatabasen, för var och en av de aktuella leveranserna, innehöll uppgifter som ursprungsfabrik, kundens namn och ort, leveranssträcka och transportmedel, vilken typ av produkt som levererats, kvantitet och pris. Sådana uppgifter är emellertid av betydelse för kommissionen när den ska undersöka huruvida koncentrationen är förenlig med den gemensamma marknaden, eftersom de ger kommissionen möjlighet att fastställa de aktuella marknaderna samt analysera konkurrensläget för var och en av dessa marknader.
- 44 Sökanden har emellertid även kritiserat kommissionen för att ha begärt rättelse av uppgifterna avseende åren 2002 och 2003, emedan den ekonometriska undersökningen endast grundar sig på år 2004 och emedan annan användning av uppgifterna som åberopats av kommissionen inte kan kopplas till en viss tidsperiod. I motsats till vad sökanden har påstått har emellertid omständigheter som är relevanta för att definiera

de geografiska marknaderna och produktmarknaderna, såsom exempelvis var leverantörer och kunder befinner sig, transportsätt eller det tillgängliga produktsortimentet, en tendens att utvecklas med tiden. Under dessa omständigheter och då det inte finns några specifika omständigheter som visar att en kortare referensperiod hade varit tillräcklig, kan kommissionen inte anses ha gjort en felaktig bedömning när den ansåg att uppgifterna från åren 2002 och 2003 var nödvändiga för att kunna anta beslutet angående koncentrationen.

45 Vad avser de påståenden som grundas på meddelandet om invändningar och på de handlingar som avser den faktiska användningen av uppgifterna från mars som kommissionen har framlagt, rör dessa omständigheter tiden efter det angripna beslutet. Det ska inledningsvis – i likhet med vad kommissionen har anfört – anges att den omständigheten att de upplysningar som avses i en begäran som gjorts med stöd av artikel 11 i förordning nr 139/2004 senare har använts visserligen kan visa att upplysningarna var nödvändiga men att den omständigheten att de inte har använts inte innebär bevis på det motsatta förhållandet, av skäl som anförts ovan i punkt 30.

46 Det är vidare, i motsats till vad sökanden har påstått, inte möjligt att av meddelandet om invändningar utläsa samtliga de upplysningar kommissionen ansåg vara nödvändiga när den antog det angripna beslutet. Utarbetandet av meddelandet om invändningar inleddes visserligen vid den tidpunkt då det angripna beslutet antogs, men likväl skickades det inte förrän efter två månader. I meddelandet om invändningar anges inte heller de bedömningar som lett till att kommissionen hade identifierat potentiella problem för konkurrensen, och således anges i princip inte de marknader där ingen risk identifierats däri. Föremålet för meddelandet om invändningar är således avsevärt mer begränsat än den undersökning som kommissionen gjort tidigare.

- 47 Vad gäller de övriga argument som grundas på de handlingar som avser den faktiska användningen av mars månads uppgifter, har sökanden endast påstått att kommissionen inte visat att de upplysningar som avses i det angripna beslutet var nödvändiga för att beslutet angående koncentrationen skulle kunna antas. Det är emellertid sökanden som har bevisbördan för de grunder som åberopats, och dessa argument, avseende att de aktuella upplysningarna inte skulle ha varit nödvändiga, måste därför anses sakna stöd och kan inte leda till bifall för talan.
- 48 Vad slutligen gäller frågan huruvida den ekonometriska undersökningen inleddes innan meddelandet om invändningar skickades, har kommissionen vid förstainstansrätten framlagt en skärmbild som visar att de olika datafiler som var relevanta för bedömningen av koncentrationen, ändrats mellan april och augusti 2006. Det är visserligen riktigt, såsom sökanden har gjort gällande, att de flesta av datafilerna visar att de ändrats efter det att meddelandet om invändningar skickats. Förstainstansrätten anser emellertid, i likhet med kommissionen, att de aktuella datumen avser den senaste gången de aktuella datafilerna användes och att dessa använts regelbundet under undersökningen av den anmälda koncentrationen och särskilt innan meddelandet om invändningar skickades. Sökanden, vilken i likhet med vad som angetts ovan har bevisbördan, har nämligen inte visat på någon omständighet som skulle kunna vederlägga detta påstående.
- 49 Med hänsyn till det ovanstående finner förstainstansrätten att det inte visats att kommissionen då den utarbetade det angripna beslutet inte kunde anse att de upplysningar som begärdes rättade inte var nödvändiga, i den mening som avses i artikel 11 i förordning nr 139/2004. Talan kan därför inte vinna bifall på den första grundens första del.
- 50 Sökandens påstående att kommissionen handlat i ond tro när den begärde att uppgifterna för åren 2002 och 2003 skulle rättas avser skälen varför kommissionen

antog det angripna beslutet och sammanfaller därför med den grund som sökanden har gjort gällande avseende maktmissbruk och saknar följaktligen betydelse vid prövningen av denna grund.

Den första grundens andra del: Januari månads uppgifter var i huvudsak riktiga

— Parternas argument

51 Sökanden har gjort gällande att januari månads uppgifter var i huvudsak riktiga och att det följaktligen inte var nödvändigt att begära att de skulle rättas.

52 Till stöd för sitt påstående har sökanden för det första framfört en rad argument avseende den statistiska analysen av januari månads uppgifter. Sökanden har, för det fall dess uppgifter anses innehålla ett antal felaktigheter, anfört att detta är vanligt på statistikområdet och att mars månads uppgifter för övrigt säkerligen inte heller var fullständigt riktiga. Det är emellertid inte möjligt, ej heller nödvändigt eller sedvanligt, att ta bort samtliga felaktigheter som påverkar statistiska uppgifter, eftersom det finns metoder som möjliggör dels att eliminera avvikande uppgifter från en grupp uppgifter eller beräkna deras påverkan, dels att kontrollera tillförlitligheten hos de aktuella uppgifterna. Sökanden har gjort gällande att kommissionen i förevarande fall skulle ha använt sig av sådana metoder så fort den mottagit januari månads uppgifter, oaktat dess påstående att den endast förutsatt att uppgifterna var riktiga.

- 53 Sökanden har, i syfte att bedöma verkan av de felaktigheter som avses i det angripna beslutet, uppdragit åt LECG Consulting att genomföra sådana statistiska tester på januari månads uppgifter som kommissionen skulle ha gjort då den mottog desamma. Enligt en första rapport, vilken bifogats ansökan (nedan kallad den första LECG-rapporten), var antalet felaktiga uppgifter inte osedvanligt högt, och en jämförelse mellan januari månads uppgifter och dessa uppgifter utan de potentiella motsägelser eller felaktigheter som kommissionen identifierat (nedan kallade de justerade uppgifterna) visar inte på några väsentliga skillnader vad avser de variabler som kommissionen använt sig av när den utarbetade meddelandet om invändningar och i sin allmänna analys av de aktuella marknaderna. Det är även osannolikt att de aktuella felaktigheterna påverkat den ekonometriska undersökningen i betydande omfattning.
- 54 Enligt en annan rapport från LECG Consulting, vilken utarbetades med anledning av svaromålet och bifogades repliken (nedan kallad den andra LECG-rapporten), skilde sig de hypotetiska priser som beräknats inom ramen för den ekonometriska undersökningen inte nämnvärt åt i januari månads uppgifter, de justerade uppgifterna och mars månads uppgifter. Enligt sökanden var följaktligen januari månads uppgifter i huvudsak riktiga och kommissionen kunde och borde ha insett detta.
- 55 Sökanden har vidare i sina yttranden avseende de handlingar som ingetts av kommissionen åberopat beräkningar som gjorts av LECG Consulting som visar att januari månads uppgifter var i huvudsak riktiga vad gäller fastställande av den rimliga maximala leveranssträckan.
- 56 Sökanden har för det andra åberopat vissa omständigheter som enligt denne visar att kommissionen när den antog det angripna beslutet faktiskt hade kännedom om att januari månads uppgifter var i huvudsak riktiga. Sökanden har i detta avseende inledningsvis gjort gällande att kommissionens uppfattning, att den inte upptäckt de fel som avses i det angripna beslutet före den andra hälften av februari, saknar

trovärdighet, särskilt eftersom kommissionen i januari 2006 fann att koncentrationen inte innebar några problem för konkurrensen och var beredd att godkänna den utan villkor. Kommissionen skulle endast ha kunnat komma till en sådan slutsats efter att ha kontrollerat januari månads uppgifter, vilket skulle ha lett till att felaktigheterna hade upptäckts och till en bedömning av betydelsen av dessa. Det relativt begränsade antalet leveranser från sökanden som beaktats i den ekonometriska undersökningen, samt den omständigheten att en av kommissionens utredare har bekräftat att kommissionen tagit bort avvikande värden, talar vidare för att sådana kontroller skedde och att kommissionen därför under januari kände till en stor mängd felaktigheter som den påstår sig ha upptäckt först senare.

57 Sökanden har vidare för det första gjort gällande att de frågor som enligt kommissionen motiverade en ny undersökning av riktigheten av januari månads uppgifter redan övervägts av kommissionen tidigare. Det framgår för det andra av den första och den andra LECG-rapporten att kommissionen när den antog det angripna beslutet under alla omständigheter kunde kontrollera huruvida de upptäckta felaktigheterna inverkade på dess analys. För det tredje har kommissionen inte visat att den genomfört sådana kontroller innan det angripna beslutet antogs, vilket betyder att kommissionen faktiskt inte bekymrade sig om den inverkan som de identifierade felaktigheterna hade på undersökningen av den anmälda koncentrationen. För det fjärde framgår den omständigheten att kommissionen var medveten om riktigheten av januari månads uppgifter genom dess ställningstagande i meddelandet om invändningar samt att den inte inledde den ekonometriska undersökningen eller avslutade kontrollerna av riktigheten av mars månads uppgifter innan detta meddelande skickades. Slutligen har sökanden för det femte hävdats att kommissionen borde ha insett att den enbart skulle använda sig av uppgifterna från år 2004.

58 Sökanden har slutligen hävdats att, med hänsyn till att leveransdatabasen använts i försumbar utsträckning i meddelandet om invändningar och det långa avbrytandet av tidsfristen som förorsakats av det angripna beslutet, nämnda avbrytande var uppenbart oproportionerligt.

59 Kommissionen har hävdad att den vid tidpunkten för antagandet av det angripna beslutet inte kunde utesluta att felen i januari månads uppgifter kunde inverka på dess analys av den anmälda koncentrationen och att nämnda uppgifter följaktligen inte var i huvudsak riktiga. Kommissionen har påpekat att den första gruppen av argument från sökanden inte tar hänsyn till de olika syftena med leveransdatabasen och att de två LECG-rapporterna inte kan visa att de identifierade felaktigheterna inte haft någon inverkan. Vad gäller den andra gruppen av argument har kommissionen förklarat att den, efter att ha tillställts januari månads uppgifter, genomförde vissa standardkontroller som emellertid hade begränsad omfattning. De felaktigheter som avses i det angripna beslutet upptäcktes således endast under de kompletterande kontroller som genomfördes efter den rådgivande kommitténs sammanträde den 22 februari 2006, vid vilket vissa medlemsstater uttryckte tvivel avseende den ekonometriska undersökningens tillförlitlighet. Kommissionen har tillagt att den i början av maj samtidigt avslutade flera operationer, däribland kontrollerna av mars månads uppgifter och utarbetandet av meddelandet om invändningar. Detta förklarar varför kommissionen bekräftade att dessa uppgifter var riktiga endast några dagar efter det att meddelandet om invändningar hade skickats.

— Förstainstansrättens bedömning

60 Vad gäller argumenten avseende den statistiska analysen av januari månads uppgifter erinrar förstainstansrätten inledningsvis om att i enlighet med de överväganden som angetts ovan i punkterna 30 och 31 ska frågan, huruvida de upplysningar som avses i det angripna beslutet är nödvändiga, bedömas med hänsyn till den uppfattning om huruvida de identifierade felaktigheterna i uppgifterna från januari var väsentliga som kommissionen rimligen kunde hysa när den antog detta beslut. De analyser som sökanden har ingett kan således endast beaktas i den mån kommissionen hade kunnat göra samma analyser när den antog det angripna beslutet. Detta innebär bland annat att de jämförelser som gjorts i förhållande till mars månads uppgifter saknar betydelse, eftersom de senare inte fanns när det angripna beslutet antogs.

- 61 Det ska vidare kontrolleras huruvida de olika analyser som framlagts av sökanden, i enlighet med det villkor om att uppgifterna ska vara i huvudsak riktiga som angetts ovan i punkt 31, visar att de felaktigheter som kommissionen identifierat inte kunde ha en betydande inverkan på dess bedömning av den anmälda koncentrationens förenlighet med den gemensamma marknaden.
- 62 I den första LECG-rapporten slogs det visserligen fast att de relevanta medelvärdena som beräknats med stöd av januari månads uppgifter och de justerade uppgifterna inte skiljer sig åt väsentligt. Av tabell 2 i samma rapport framgår emellertid att det finns icke försumbara skillnader mellan dessa två uppsättningar av uppgifter vad gäller det högre värdet av kvoten transportkostnad/pris från fabrik (skillnad på tio procentenheter), genomsnittlig transportsträcka med lastbil (skillnad på 13 procent), och genomsnittlig transportsträcka med båt (skillnad på 28 procent). Även om dessa skillnader, i likhet med vad företrädaren för LECG Consulting förklarar vid förhandlingen, saknar betydelse ur ekonomisk synpunkt i förhållande till slutsatserna i meddelandet om invändningar, vilket antyds i tabell 3 i nämnda rapport, ska det emellertid erinras om att ingen motsvarande analys gällande uppgifternas bristande betydelse vad avser den ekonometriska studien har framlagts, trots att LECG Consulting i sin första rapport har påstått att pris, transportkostnader, och leveransavstånd enligt dess uppfattning utgör nyckelvariablerna i den senare undersökningen. Eftersom det inte finns någon sådan undersökning är det omöjligt att avgöra huruvida de felaktigheter som identifierats av kommissionen kunde ha en betydande inverkan på resultaten av den ekonometriska undersökningen eller ej, och följaktligen på kommissionens undersökning av den anmälda koncentrationen.
- 63 Det ska vad gäller den första LECG-rapporten tilläggas att, såsom kommissionen har gjort gällande, slutsatsen att de identifierade felaktigheterna inte haft någon inverkan på de grundläggande variablerna i den ekonometriska undersökningen grundades på analysen av medelvärden vilka beräknats med utgångspunkt från de sammanställda uppgifterna. Kommissionen har emellertid påstått, utan att sökanden har bestritt detta, att den ovannämnda studien genomförts med utgångspunkt från de olika produktionsanläggningarna, vilket innebär att en analys av de sammanställda uppgifterna inte gör det möjligt att bestämma den eventuella inverkan av de identifierade felaktigheterna.

- 64 Den andra LECG-rapporten, som försöker vederlägga det senare argumentet, särskilt genom en mer detaljerad undersökning av uppgifterna, innehåller inte heller någon analys av betydelsen av de icke försumbara skillnader som konstaterats mellan priserna. Det rör sig om en skillnad på 3–4 procent för genomsnittspriserna och mer än 10 procent för vissa produktionsanläggningar för vissa produkter. Vid förhandlingen gjorde företrädaren för LECG Consulting visserligen gällande att skillnaden mellan genomsnittspriserna var utan betydelse med avseende på transportkostnaderna för de aktuella produkterna, men icke desto mindre har ingen särskild förklaring lämnats vad gäller de mer betydande skillnader som konstaterats för vissa produktionsanläggningar. Följaktligen visar inte heller den andra LECG-rapporten att de felaktigheter som identifierats i januari månads uppgifter inte kunde ha en betydande inverkan på det pris som anges i den ekonometriska undersökningen och följligen på bedömningen av den anmälda koncentrationens förenlighet med den gemensamma marknaden.
- 65 Vad avser de argument som framförts i yttrandena avseende de handlingar som kommissionen har inkommit med har sökanden begränsat sig till att åberopa analysen av den maximala rimliga transportsträckan för vart och ett av transportsätten. Denna sträcka beräknas med utgångspunkt från samtliga transporter med det berörda transportsättet. Denna sträcka har visserligen använts för att beräkna de berörda geografiska marknaderna, men det framgår av handlingarna i målet att sträckan senare har jämförts med de verkliga maximala leveranssträckorna från vart och ett av de berörda produktionsställena. I de fall som de senare har varit längre är det dessa som har använts. En analys av de sammanställda uppgifterna som inte gör skillnad mellan de olika produktionsställena är under dessa omständigheter otillräcklig för att undersöka huruvida de identifierade felaktigheterna kunde ha en betydande inverkan på definitionen av de geografiska marknaderna och följligen på bedömningen av den anmälda koncentrationen.
- 66 Det framgår av vad som ovan sagts att det av de analyser som ingetts av sökanden inte går att dra slutsatsen att januari månads uppgifter var i huvudsak riktiga. Förstainstansrätten ska därför undersöka den andra gruppen av argument enligt vilka kommissionen hade faktisk kännedom om att så var fallet.

- 67 Sökandens argument i detta avseende grundas huvudsakligen på att kommissionens påstående, att de felaktigheter som avses i det angripna beslutet inte identifierats vid mottagandet av januari månads uppgifter utan först under den andra hälften av februari, efter ett sammanträde med den rådgivande kommittén den 22 februari 2006, är osannolikt. Kommissionens argument till stöd för detta påstående ska följaktligen undersökas först.
- 68 Vad avser de kontroller som gjordes vid mottagandet av januari månads uppgifter ska det anges att eftersom tidsfristen för kommissionens kontroll är förhållandevis kort och parterna i koncentrationen är skyldiga att tillhandahålla kommissionen riktiga och fullständiga upplysningar, vilar förfarandet för kontroll av koncentrationer till stor del med nödvändighet på förtroende. Kommissionen kan inte vara tvungen att omedelbart och i detalj kontrollera samtliga upplysningar som parterna tillsänt den.
- 69 Det framgår av ett internt e-meddelande som skickats den 6 mars 2006 av en av kommissionens utredare, vilket bifogats kommissionens svar på förstainstansrättens fråga, med avseende på de felaktigheter som avses i det angripna beslutet att "de tester som gjorts tidigare och som baserats på leveransdatabasen [omfattade] i större utsträckning helheten ... och fokuserades inte på de två produktionsanläggningarna för pappersvaror". I fortsättningen anges att detta "förklarar varför alla dessa punkter inte hade upptäckts tidigare".
- 70 Denna omständighet, vilken inte har ifrågasatts av sökanden, visar att de kontroller som kommissionen gjorde efter det att den mottagit januari månads uppgifter var begränsade och att det därför inte var möjligt att upptäcka de felaktigheter som avses i det angripna beslutet. Det ska även anges att den omständigheten att det endast genomförts begränsade kontroller innebär att påståendet att nämnda felaktigheter skulle ha kunnat upptäckas med standardiserade statistiska kontrollverktyg saknar betydelse.

- 71 Vad avser frågan hur sammanträdet med den rådgivande kommittén den 22 februari 2006 förlöpte och följderna därav, framgår det vidare av de förklaringar som deltagare vid sammanträdet gett och som bifogats kommissionens svar på förstainstansrättens fråga att tillförlitligheten hos såväl den ekonometriska undersökningen som de uppgifter som legat till grund för densamma diskuterades vid detta tillfälle. Det förefaller visserligen som om riktigheten av de aktuella uppgifterna inte diskuterades i detalj av de olika deltagarna, men i likhet med vad sökanden har gjort gällande är det likväl följdriktigt att en sådan diskussion borde ha föranlett kommissionen att kontrollera tillförlitligheten av undersökningen och de uppgifter som använts, särskilt som kommissionen hade för avsikt att tillställa kommittén ett nytt förslag till beslut för godkännande.
- 72 I kommissionens interna e-meddelande av den 22 februari 2006 om fördelningen av uppgifter vad gäller förberedelsen av ändringarna i förslaget till godkännande efter den rådgivande kommitténs sammanträde, vilket bifogats det ovannämnda svaret från kommissionen, anges, med avseende på den ekonometriska undersökningen, ”Kontroll av tillförlitlighet + analys av sensitivitet”. Förstainstansrätten anser att denna hänvisning ska tolkas så att en ytterligare kontroll av den ekonometriska undersökningen och de uppgifter som använts vid studien skulle genomföras snarare än, i likhet med vad sökanden föreslog vid förhandlingen, att det i förslaget till godkännande skulle ges en mer detaljerad beskrivning av de kontroller som redan genomförts. Det aktuella e-meddelandet är nämligen inte begränsat till att beskriva specifika ändringar utan syftar även till att ange nya uppgifter som ska utföras under undersökningen.
- 73 De handlingar som kommissionen har inkommit med stöder således även dess påstående att den till följd av sammanträdet den 22 februari 2006 på nytt kontrollerat riktigheten av januari månads uppgifter. Under dessa omständigheter ska det konstateras att kommissionens påstående, att de felaktigheter som avses i det angripna beslutet upptäcktes under dessa fördjupade kontroller och inte tidigare, är styrkt.

- 74 De omständigheter som sökanden har åberopat kan inte medföra att detta påstående vederläggs. I likhet med vad sökanden har medgett vid förhandlingen hade visserligen de frågor som väcktes vid den rådgivande kommitténs sammanträde den 22 februari 2006 och särskilt den speciella situationen på den finska marknaden tagits upp tidigare, men då mer ytligt, vilket medförde att de ytterligare och mer detaljerade kontroller som genomfördes efter det ovannämnda sammanträdet kunde leda till att de aktuella felaktigheterna upptäcktes.
- 75 För det andra, i den mån det slagits fast ovan i punkt 66 att sökanden inte visat att januari månads uppgifter var i huvudsak riktiga, saknar påståendet att kommissionen hade kunnat kontrollera att de identifierade felaktigheterna inte var väsentliga när den antog det angripna beslutet stöd i sakomständigheterna.
- 76 För det tredje nämns i e-meddelandet av den 5 mars 2006, vilket bifogats kommissionens svar på förstainstansrättens fråga, att "allvarliga motsägelser" hade upptäckts i januari månads uppgifter. Detta visar att kommissionen hade analyserat de potentiella följderna av förekomsten av felaktiga uppgifter för dess undersökning. Under dessa omständigheter kan sökandens påståenden om motsatsen, vilka inte har stöd i några sakomständigheter, inte godtas.
- 77 För det fjärde är meddelandet om invändningar, av skäl som redogjorts för ovan i punkterna 45 och 46, inte en avgörande faktor när det gäller bedömningen av kommissionens ståndpunkt vad avser riktigheten av de upplysningar som använts i dess undersökning av den anmälda koncentrationen. Förstainstansrätten har även konstaterat, i punkt 48 ovan, att sökanden inte har vederlagt kommissionens påstående att den ekonometriska undersökningen hade återupptagits innan meddelandet om invändningar skickades. Vad gäller den omständigheten att riktigheten av mars månads uppgifter inte bekräftats förrän efter det att meddelandet om invändningar skickats har kommissionens argument, som grundas på att flera uppgifter utfördes samtidigt under den berörda perioden, inte ifrågasatts av sökanden.

- 78 För det femte saknar argumentet att kommissionen visste att endast uppgifterna för 2004 var relevanta betydelse för utgången i målet, eftersom det slagits fast ovan i punkt 44 att kommissionen hade rätt att begära att få del av uppgifter för flera år.
- 79 Vad slutligen gäller argumentet om åsidosättande av proportionalitetsprincipen konstaterar förstainstansrätten, mot bakgrund av vad som sagts ovan i punkt 34, att det inte kan vinna bifall.
- 80 Mot bakgrund av det ovan anförda anser förstainstansrätten att det inte visats att kommissionen har åsidosatt artikel 11 i förordning nr 139/2004 genom att anse att januari månads uppgifter inte var i huvudsak riktiga och genom att begära att de skulle rättas. Talan kan således inte vinna bifall, vare sig på den första grundens andra del eller på den första grunden i sin helhet.

Den andra grunden: Kommissionen har åsidosatt principen om en rimlig tidsfrist

Parternas argument

- 81 Sökanden anser att det angripna beslutet har antagits efter utgången av en rimlig tidsfrist eftersom kommissionen kände till de aktuella felaktigheterna sedan de första kontrollerna som genomfördes under första hälften av januari 2006. Kommissionen har följaktligen dels orsakat sökanden betydande ekonomisk skada, dels påverkat dennes utövande av rätten till försvar. Vidare har det försenade antagandet av det angripna

beslutet visat på kommissionens verkliga avsikt, att vinna tid för att kunna fortsätta sin undersökning oaktat utgången av den föreskrivna tidsfristen.

- 82 Kommissionen har hävdad att en ogiltigförklaring av det angripna beslutet inte motiveras av ett eventuellt åsidosättande av principen om rimlig tidsfrist eftersom sökanden inte har visat att dennes rätt till försvar har åsidosatts som en följd därav. Kommissionen anser vidare att den under de aktuella omständigheterna handlat utan otillbörlig försening.

Förstainstansrättens bedömning

- 83 Sökandens argument avseende den skada som denne åsamkats saknar betydelse för utgången i målet, vilken uteslutande rör ogiltigförklaring av det angripna beslutet och därmed enbart rör kontroll av nämnda besluts lagenlighet.
- 84 Även om iakttagande av en rimlig tidsfrist i administrativa förfaranden i konkurrensärenden utgör en allmän princip i gemenskapsrätten som säkerställs av gemenskapsdomstolen kan ett åsidosättande av denna princip inte motivera att ett beslut ogiltigförklaras såvida beslutet inte samtidigt utgör ett åsidosättande av det berörda företags rätt till försvar (förstainstansrättens dom av den 20 april 1999 i de förenade målen T-305/94–T-307/94, T-313/94–T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 och T-335/94, Limburgse Vinyl Maatschappij m.fl. mot kommissionen, REG 1999, s. II-931, punkterna 120–122). I förevarande mål har sökanden emellertid begränsat sig till att kortfattat påstå att ett åsidosättande ägt rum utan att framföra några omständigheter till stöd för sitt påstående.

- 85 Betydelsen av den tidsutdräkt med vilken det angripna beslutet har antagits som tecken på maktmissbruk ska undersökas inom ramen för den tredje grunden.
- 86 Under dessa omständigheter kan talan inte vinna bifall på förevarande grund.

Den tredje grunden: Maktmissbruk

Parternas argument

- 87 Sökanden har inledningsvis hävdats att förevarande grund, i motsats till kommissionens uppfattning, inte saknar betydelse för utgången i målet på grund av att talan inte kan vinna bifall på den första grunden.
- 88 Sökanden har i sak gjort gällande att kommissionen har gjort sig skyldig till maktmissbruk i den mån den inte har antagit det angripna beslutet för att uppnå det syfte som framgår av förordning nr 139/2004 utan för att förlänga den frist för undersökningen som föreskrivs i nämnda förordning, för att kunna undersöka ytterligare frågor som väckts av vissa medlemsstater samt konkurrenter till sökanden under februari och mars 2006. Den ursprungliga tidsfristen för undersökningen, vilken skulle löpa ut den 31 mars 2006, skulle nämligen inte ha gjort det möjligt för kommissionen att slutföra sin analys och skicka ett eventuellt meddelande om invändningar.

- 89 Sökanden har för det första gjort gällande att det är av nämnda skäl som kommissionen vid ett telefonsamtal den 3 mars 2006 angav att ett antal ytterligare frågor behövde behandlas och föreslog en frivillig förlängning av tidsfristen med 20 arbetsdagar. Inför de tvivel som uttrycktes av sökandens advokater framförde kommissionen, som ett hot, möjligheten att anta ett beslut med stöd av artikel 11.3 i förordning nr 139/2004 med avseende på januari månads uppgifter, för det fall en samförståndslösning inte kunde nås. De e-meddelanden som kommissionen skickade den 22 och den 24 februari och den 2 mars 2006, i vilka ett antal frågor om riktigheten av januari månads uppgifter togs upp, hade endast till syfte att förbereda de frågor som det angripna beslutet stöder sig på.
- 90 Sökanden har i detta avseende preciserat att, i motsats till vad kommissionen har hävdad, det inte kan anses att ett sådant förfaringssätt sker i samförstånd, särskilt med hänsyn till att det av det interna e-meddelandet av den 5 mars 2006, vilket bifogats kommissionens svar på förstainstansrättens fråga, framgår att erbjudandet av ett alternativ till sökanden motiverades av viljan att minska risken för att en talan skulle väckas och inte av viljan att begränsa den inverkan som upptäckten av felaktigheterna kunde ha på undersökningsfristen. Det framgår vidare av nämnda meddelande att när beslut med stöd av artikel 11.3 i förordning nr 139/2004 antogs den 11 oktober, den 9 och den 23 november och den 9 december 2005 hade kommissionen aldrig föreslagit sökanden några alternativ.
- 91 För det andra förklaras den omständigheten att kommissionen ifrågasatte riktigheten av januari månads uppgifter av att undersökningen tog en ny riktning, eftersom den inte hade ifrågasatt dessa uppgifter innan vissa medlemsstater och vissa företag ingripit. Kommissionen hade nämligen till en början, det vill säga fram till andra hälften av februari 2006, inriktat sig på marknaderna för kalciumkarbonater för fyllnadsändamål, och den ekonometriska undersökningen utgjorde en väsentlig beståndsdel i analysen av denna marknad, i motsats till kommissionens påståenden att den endast utgjorde ett kompletterande hjälpmedel. Efter sammanträdet med den rådgivande kommittén den 22 februari 2006 koncentrerade däremot kommissionen sin undersökning på de argument som väckts av vissa medlemsstater och konkurrenter till sökanden avseende förhållandena på marknaden för bstrykningsprodukter, särskilt vad gäller den finska marknaden.

- 92 För det tredje har sökanden tillagt att en ny undersökning av den anmälda koncentrationen mot bakgrund av de rättade upplysningarna inte var nödvändig i beaktande av den nya inriktningen av kommissionens undersökning, och att en sådan för övrigt inte heller genomfördes. Kommissionen hade nämligen inte, när den skickade meddelandet om invändningar, avslutat sin kontroll av mars månads uppgifter och det har inte visats att dessa uppgifter användes för att återuppta den ekonometriska undersökningen i rätt tid. Sökanden har tillagt att om rättelserna i januari månads uppgifter hade kunnat inverka på resultatet av kommissionens analys skulle den ha angett detta i meddelandet om invändningar.
- 93 För det fjärde har sökanden hävdats att januari månads uppgifter i huvudsak var riktiga. Sökanden har tillagt att den omständigheten att vissa frågor i det angripna beslutet var oviktiga och saknade betydelse visar att antagandet av detta beslut motiverades av en önskan att förlänga undersökningsfristen. Kommissionen kände till att januari månads uppgifter var riktiga, vilket framgår av skrivelsen av den 12 januari 2006, eftersom den avsåg att godkänna koncentrationen utan att uppställa villkor i januari 2006, och av att den utarbetade och spridde förslaget till godkännande.
- 94 För det femte framgår det av det interna e-meddelandet av den 6 mars 2006, vilket bifogats kommissionens svar på förstainstansrättens fråga, att en av kommissionens utredare systematiskt försökt finna så många felaktigheter som möjligt i januari månads uppgifter för att ett beslut skulle kunna antas med stöd av artikel 11.3 i förordning nr 139/2004, utan att fråga sig vilken möjlig inverkan dessa felaktigheter kunde få. Sökanden har i detta sammanhang upprepat argumentet att kommissionen inte visat att den analyserat betydelsen av de felaktigheter som upptäckts innan den antog det angripna beslutet. Det framgår i stället av e-meddelandet av den 5 mars 2006 att kommissionen hade börjat avfatta det angripna beslutet innan en sådan analys hade genomförts. Dessa omständigheter visar att kommissionen i själva verket inte intresserade sig för den inverkan de identifierade felaktigheterna kunde ha.

- 95 För det sjätte har kommissionen inte ifrågasatt innehållet i sökandens skrivelse av den 6 mars 2006, i vilken sökanden betonade att den ställts inför ett rättsstridigt val mellan en förlängning av fristen i samförstånd och ett beslut att avbryta undersökningsfristen.
- 96 För det sjunde hade kommissionen antagit liknande beslut vid undersökningen av den anmälda koncentrationen några dagar efter mottagandet av de berörda upplysningarna medan det tog två månader från mottagandet av januari månads uppgifter till dess att det angripna beslutet antogs.
- 97 Kommissionen har anfört att den förevarande grunden vilar på antagandet att de upplysningar som begärdes i det angripna beslutet inte var nödvändiga för att anta beslutet angående koncentrationen. Eftersom talan inte kan vinna bifall på den första grunden kan den inte heller vinna bifall på den andra grunden. Kommissionen har i sak hävdats att sökanden inte har framlagt några objektiva, relevanta eller samstämmiga uppgifter till stöd för sitt påstående om maktmissbruk utan endast felaktiga slutsatser av ett visst antal omständigheter.

Förstainstansrättens bedömning

- 98 Förstainstansrätten konstaterar inledningsvis att den första grunden underkänts, eftersom sökanden inte har visat att de upplysningar som begärdes i det angripna beslutet inte var nödvändiga i den mening som avses i artikel 11 i förordning nr 139/2004. Den omständigheten att det inte visats att gällande bestämmelser har åsidosatts saknar emellertid inte betydelse för frågan huruvida en administrativ myndighet har gjort sig skyldig till maktmissbruk. Följaktligen ska den förevarande grunden prövas trots att den första grunden underkänts.

- 99 Det ska vidare erinras om att maktmissbruk föreligger när en administrativ myndighet har utnyttjat sina befogenheter i syfte att uppnå andra mål än dem som myndigheten har tilldelats befogenheterna för. Ett beslut utgör maktmissbruk endast om det på grundval av objektiva, relevanta och samstämmiga uppgifter kan antas att det har fattats i ett sådant syfte. När fler än ett syfte eftersträvas utgör beslutet – även om det utöver de giltiga grunderna innehåller en oriktig grund – inte maktmissbruk, under förutsättning att huvudsyftet kvarstår (se förstainstansrättens dom av den 21 september 2005 i mål T-87/05, EDP mot kommissionen, REG 2005, s. II-3745, punkt 87 och där angiven rättspraxis).
- 100 Förstainstansrätten ska därför kontrollera huruvida de omständigheter som sökanden har åberopat utgör objektiva, relevanta och samstämmiga uppgifter som talar för att det angripna beslutet snarare har antagits i syfte att avbryta tidsfristen för att undersöka koncentrationen än för att få rättelser av för samma undersökning nödvändiga upplysningar.
- 101 För det första framgår det, vad avser telefonsamtalet av den 3 mars 2006, av protokollet från detta samtal, vilket sammanställt av sökandens advokater, att kommissionen inte har tagit upp frågan om antagande av ett beslut med stöd av artikel 11.3 i förordning nr 139/2004 förrän efter det att sökanden hade ifrågasatt huruvida en frivillig förlängning skulle vara ändamålsenlig. Kommissionen tog emellertid redan från inledningen av telefonsamtalet upp förekomsten av väsentliga motsägelser i januari månads uppgifter, innan åtgärder för att rätta dessa övervägdes, fortfarande enligt nämnda protokoll. Sökanden har inte heller bestritt att kommissionen tog upp vissa felaktigheter i januari månads uppgifter, genom flera e-meddelanden, från och med den 22 februari 2006. Det är följaktligen inte möjligt att av nämnda protokoll dra slutsatsen att kommissionens omnämning av ett eventuellt antagande av ett beslut med stöd av artikel 11.3 i förordning nr 139/2004 utgjorde ett hot i syfte att övertyga sökanden att gå med på en frivillig förlängning av undersökningsfristen.

102 Vad gäller den omständigheten att kommissionen erbjöd sökanden ett alternativ med frivillig förlängning kan det konstateras att eftersom det kan finnas flera samtidiga motiv till att vidta en sådan åtgärd kan de omständigheter som kommissionen har redogjort för, nämligen att den var bekymrad över att en eventuell talan skulle väckas, inte utesluta att den samtidigt försökte begränsa den inverkan de upptäckta felaktigheterna kunde ha på undersökningstiden. Sökandens analogi med de tidigare besluten är dessutom inte övertygande eftersom, i likhet med vad kommissionen har gjort gällande, det angripna beslutet avser en betydligt längre tidsperiod. Det har för övrigt en delvis retroaktiv verkan eftersom avbrottet inleddes innan beslutet antogs.

103 För det andra framgår det ovan i punkt 73 att kommissionen upptäckte de felaktigheter som avses i det angripna beslutet efter de diskussioner om den ekonometriska undersökningen och de uppgifter som låg till grund för densamma som ägde rum vid den rådgivande kommitténs sammanträde den 22 februari 2006. Som anges ovan i punkt 66 har det inte visats att kommissionen kunde ha uteslutit att dessa felaktigheter kunde ha en betydande inverkan på dess undersökning av koncentrationen. Slutligen angav en av kommissionens utredare i det interna e-meddelandet av den 5 mars 2006, vilket bifogats kommissionens svar på förstainstansrättens fråga, att kommissionen hade "upptäckt allvarliga motsägelser i uppgifterna", att "dessa uppgifter måste rättas" och att kommissionen "ska bedöma på vilket sätt de justerade uppgifterna (vilka borde erhållas inom några dagar) förändrar [kommissionens] bedömning av koncentrationen". Under dessa omständigheter anser förstainstansrätten att det angripna beslutet motiverades av kommissionens önskan att återuppta hela undersökningen av den anmälda koncentrationen på grundval av riktiga upplysningar snarare än av den omständigheten att kommissionen ändrade inriktning på undersökningen efter ingripandet från medlemsstaterna och de konkurrerande företagen och följaktligen försökte få till stånd en förlängning av undersökningsfristen för den anmälda koncentrationen.

104 För det tredje innebär, i motsats till vad sökanden har hävdad, kommissionens skyldighet att undersöka koncentrationens inverkan på samtliga marknader där det

fanns en risk för att den effektiva konkurrensen skulle hämmas påtagligt, vilket angetts ovan i punkt 29, att kommissionen oberoende av vilken inriktning dess undersökning skulle ta var skyldig att undersöka den anmälda koncentrationen i förhållande till marknaden för produkter för bstrykningsändamål och marknaden för produkter för fyllnadsändamål. Dessa båda marknader kunde nämligen potentiellt påverkas av den nämnda koncentrationen och de hade även undersökts av kommissionen innan den antog det angripna beslutet. Vad gäller påståendena att kommissionen inte kontrollerat riktigheten av mars månads uppgifter eller återupptagit den ekonometriska undersökningen innan den skickade meddelandet om invändningar och påståendena avseende detta meddelandes innehåll, har dessa redan behandlats ovan i punkterna 45–48.

105 För det fjärde framgår det av prövningen av den första grunden att det inte visats att januari månads uppgifter var i huvudsak riktiga eller att kommissionen ansåg att så var fallet. Under dessa omständigheter saknar emellertid den omständigheten betydelse, att vissa frågor i det angripna beslutet endast avsåg a priori mindre felaktigheter, eftersom det vid tiden för antagandet av det angripna beslutet inte kunde uteslutas att dessa felaktigheter kunde inverka på undersökningen av den anmälda koncentrationen. Vad gäller sökandens återopande av skrivelsen av den 12 januari 2006 och den ståndpunkt som intogs av kommissionen dagen därpå saknar även dessa omständigheter betydelse eftersom de inträffade innan de felaktigheter som avses i det angripna beslutet upptäcktes, vilket framgår ovan i punkt 73.

106 För det femte är det visserligen riktigt att en av kommissionens utredare systematiskt letade efter felaktigheter i januari månads uppgifter vid en ytterligare kontroll av desamma. Denna omständighet innebär emellertid inte att det förekommit maktmissbruk. Det är nämligen normalt vid kontroll av en grupp uppgifter att syftet med denna kontroll är att upptäcka så många felaktigheter som möjligt samtidigt som de faktorer som förefaller riktiga lämnas därhän. Vad gäller argumentet att kommissionen när den en gång upptäckt felaktigheterna inte gjorde någon bedömning av deras inverkan ska det hänvisas till punkt 76 ovan. Även om det slutligen skulle antas att kommissionen

hade börjat utarbeta det angripna beslutet innan den utvärderat felaktigheternas inverkan på kommissionens bedömning, innebär denna omständighet inte heller att det förekommit maktmissbruk. Mot bakgrund av kravet på skyndsamhet, vilket kännetecknar förfarandet för kontroll av koncentrationer förefaller det följdriktigt att kommissionen samtidigt ägnar sig åt att genomföra flera led i förfarandet, led som kommissionen tror sig veta kommer att bli nödvändiga inom ramen för undersökningen av en koncentration.

107 För det sjätte saknar det betydelse i målet att kommissionen inte besvarade sökandens skrivelse av den 6 mars 2006, i vilken sökanden ifrågasatte huruvida de rättelser som begärdes i det angripna beslutet var nödvändiga, dels eftersom kommissionen inte hade någon skyldighet att besvara den, dels eftersom kommissionens tystnad inte kan anses visa att den hade andra syften än dem som påstås.

108 För det sjunde, och slutligen, ska det anges att eftersom det slagits fast ovan i punkt 73 att de felaktigheter som avses i det angripna beslutet hade upptäckts under den andra hälften av februari förefaller tiden mellan denna tidpunkt och den tidpunkt då det angripna beslutet antogs inte som orimligt lång i jämförelse med de tidigare beslut som antagits inom ramen för undersökningen av den anmälda koncentrationen, även i beaktande av dels den omständigheten att vissa problem som konstaterats i leveransdatabasen meddelades till sökanden från och med den 22 februari 2006, dels databasens storlek och dels den omständigheten att till skillnad från de tidigare besluten grundades det angripna beslutet på att de aktuella upplysningarna var oriktiga snarare än på att de inte var fullständiga.

109 Det framgår således av en prövning av de omständigheter som sökanden har åberopat att dessa antingen avser sådana omständigheter som inte har kunnat fastslås eller som

saknar betydelse, eller utgör påståenden utan stöd för vilka det finns en alternativ förklaring. Mot denna bakgrund kan inte dessa omständigheter, inte ens sammantagna, leda till slutsatsen att det förekommit maktmissbruk.

- 110 För fullständighetens skull ska det erinras om att förstainstansrätten, för att kunna pröva förevarande grund, begärt att kommissionen ska framlägga bevis på att den även använt sig av mars månads uppgifter. De handlingar som kommissionen har inkommit med som svar på denna begäran visar att dessa uppgifter faktiskt har använts i undersökningen av den anmälda koncentrationen, bland annat för att återuppta den ekonometriska undersökningen, utvärdera priserna och analysera leveransavstånden. Dessa omständigheter stöder följaktligen den slutsats som angetts i föregående punkt.
- 111 Mot bakgrund av vad ovan anförts finner förstainstansrätten att det inte har visats att kommissionen har gjort sig skyldig till maktmissbruk när den antog det angripna beslutet och talan kan följaktligen inte vinna bifall på den tredje grunden.

Den fjärde grunden: Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar

Parternas argument

- 112 Sökanden har hävdats att skrivelsen av den 12 januari 2006, i vilken kommissionen bekräftade att den mottagit samtliga de upplysningar som begärts i kommissionens

beslut av den 9 december 2005, i kombination med dess agerande, har gett upphov till berättigade förväntningar hos sökanden vilka sveks genom det angripna beslutet.

113 Sökanden har även påstått att kommissionen skulle ha återkallat skrivelsen av den 12 januari 2006 när den antog det angripna beslutet, eftersom dess bedömning i skrivelsen ersatts av en ny slutsats avseende felaktigheterna i januari månads uppgifter. Enligt sökanden utgjorde emellertid nämnda skrivelse, som kommissionen skickade med utövande av sin behörighet, i den mån den innehöll försäkringar att kommissionen ansåg att januari månads uppgifter var fullständiga och riktiga, en rättsakt som tillerkände sökanden individuella rättigheter. Kommissionen borde således ha beaktat den omständigheten att sökanden kunde ha bringats att förlita sig på dess lagenlighet. Detta gäller i synnerhet som det i nämnda skrivelse inte angavs att dess innehåll var villkorat eller underkastat en fördjupad undersökning.

114 Sökanden anser att kommissionen under dessa omständigheter, oaktat dess möjlighet att ändra sin ståndpunkt efter det att den mottagit mer detaljerade upplysningar och dess rätt att agera med avseende på bevis av olika slag, enligt principen om skydd för berättigade förväntningar inte längre kunde göra gällande sin gamla ståndpunkt för att begära att de aktuella upplysningarna kontrollerades eller ändrades, annat än om kommissionen kunde visa att de begärda åtgärderna var relevanta med hänsyn till nya omständigheter som kommissionen hade tillgång till. I förevarande fall har emellertid ingen väsentlig ändring åberopats.

115 Vad vidare gäller kommissionens agerande är dess varaktiga och allmänna praxis att snabbt meddela alla ofullständiga uppgifter. I förevarande fall hade kommissionen emellertid inte framfört något klagomål avseende att de upplysningar som lämnats under nästan två månader skulle vara oriktiga, och den har inte vänt sig till sökanden förrän efter det att undersökningen tagit en ny riktning.

- 116 Kommissionen har hävdad att sökanden inte kan åberopa berättigade förväntningar med avseende på riktigheten av januari månads uppgifter, eftersom skrivelsen av den 12 januari 2006 inte innehöll några preciserade, ovillkorliga, samstämmiga och föregående garantier och eftersom det inte under några omständigheter kunde anses att dess mottagare tillerkändes några individuella rättigheter.

Förstainstansrättens bedömning

- 117 Enligt rättspraxis krävs det för att kunna åberopa skydd för berättigade förväntningar att tre villkor är uppfyllda. Det ska för det första föreligga preciserade garantier som är ovillkorliga och samstämmiga och som härrör från behöriga och tillförlitliga källor och som meddelats den berörde av gemenskapsinstitutionerna. Garantierna ska för det andra vara av sådant slag att de ger upphov till en berättigad förväntning hos mottagaren. Garantierna ska för det tredje vara förenliga med tillämpliga bestämmelser (förstainstansrättens dom av den 23 februari 2006 i mål T-282/02, *Cementbouw Handel & Industrie mot kommissionen*, REG 2006, s. II-319, punkt 77 och där angiven rättspraxis).
- 118 Sökanden har gjort gällande att de berättigade förväntningar som denne förlitade sig på grundas dels på skrivelsen av den 12 januari 2006, dels på kommissionens agerande. Även om det skulle antas att den ovannämnda skrivelsen innehöll garantier i fråga om att kommissionen ansåg att januari månads uppgifter i huvudsak var riktiga, är dessa garantier emellertid inte av ett sådant slag att de ger upphov till berättigade förväntningar hos sökanden om att kommissionen inte ska ompröva sin bedömning.
- 119 Det framgår nämligen ovan i punkterna 29, 30, 31 och 33 att kommissionen, för att kunna genomföra en effektiv kontroll av koncentrationer med stöd av förordning nr 139/2004 och med hänsyn till dess skyldighet att omsorgsfullt undersöka

verkningarna av den aktuella koncentrationen på samtliga marknader som potentiellt kan påverkas, måste behålla möjligheten att begära att upplysningar som parterna lämnat och som är behäftade med väsentliga fel rättas, om dessa upplysningar är nödvändiga för kommissionens undersökning. Kommissionens motiv för att på nytt kontrollera att upplysningarna är riktiga saknar i detta avseende betydelse.

120 Denna slutsats stöds, i likhet med vad som angetts ovan i punkt 68, av att kommissionen inte kan vara tvungen att omedelbart och i detalj kontrollera att samtliga upplysningar som lämnats av parterna i koncentrationen i fråga är riktiga. Parterna är bättre lämpade att säkerställa att de lämnade upplysningarna är tillförlitliga, och de är dessutom ålagda att tillhandahålla fullständiga och riktiga upplysningar. Under dessa omständigheter är de kontroller som kommissionen genomför efter mottagandet av vissa uppgifter inte nödvändigtvis av sådant slag att samtliga väsentliga felaktigheter som kan påverka dessa uppgifter upptäcks. Sökanden kan vidare inte åberopa berättigade förväntningar för att undslippa följderna av att ha åsidosatt sin skyldighet att tillhandahålla fullständiga och riktiga upplysningar enbart med motiveringen att kommissionen inte har upptäckt detta åsidosättande vid de ovannämnda kontrollerna.

121 Vad avser kommissionens praxis som åberopats av sökanden ska det inledningsvis anges att i den mån sökanden har invänt mot den påstått osedvanligt långa tid som förflutit mellan den tidpunkt då de felaktigheter som avses i det angripna beslutet upptäcktes och den då sökanden informerades om dessa, grundas sökandens argument på förutsättningen att dessa felaktigheter upptäcktes vid de första kontrollerna som gjordes under den första hälften av januari. Som förstainstansrätten funnit ovan i punkt 73 var emellertid detta inte fallet, varför denna förutsättning inte föreligger.

122 Förstainstansrätten anser vidare att enbart den omständigheten att kommissionen tidigare hade agerat inom några dagar efter att den erhållit upplysningarna innebär inte en tillräckligt precis garanti för att kommissionen i framtiden kommer att agera inom samma tid när den erhåller upplysningar.

- 123 Eftersom de tidigare beslut som antagits inom ramen för undersökningen av den anmälda koncentrationen avsåg frågan huruvida de lämnade upplysningarna var fullständiga, kan slutligen praxis avseende dessa beslut, i likhet med vad kommissionen har hävdats, under alla omständigheter inte åberopas mot ett beslut som avser frågan huruvida upplysningarna är riktiga, såsom det angripna beslutet och, således, inte heller ge upphov till berättigade förväntningar.
- 124 Mot bakgrund av vad som ovan sagts kan talan inte vinna bifall på den fjärde grunden.

Åtgärder för processledning och bevisupptagning

- 125 Sökanden har begärt att förstainstansrätten ska förelägga kommissionen att förete vissa interna handlingar avseende bland annat skriftväxlingen med den rådgivande kommittén, förslaget till godkännande, den ekonometriska undersökningen, hur de upplysningar som lämnats av sökanden har använts, huruvida dessa upplysningar är fullständiga och riktiga samt de kontroller som kommissionen genomfört med avseende på upplysningarna och de skäl som kommissionen haft för att begära en förlängning av undersökningsfristen den 3 mars 2006.
- 126 Förstainstansrätten har begärt att kommissionen ska förete vissa handlingar avseende hur den rådgivande kommitténs sammanträde den 22 februari 2006 förlöpte och följderna därav samt avseende användningen av mars månads uppgifter. I den mån som förstainstansrätten har kunnat pröva samtliga sökandens grunder på grundval av dessa handlingar och de övriga handlingarna i målet, och eftersom kommissionens interna handlingar inte ska lämnas ut till sökandena under domstolsförfarandet annat än om

det är nödvändigt på grund av synnerliga omständigheter i målet (förstainstansrättens dom av den 20 mars 2002 i mål T-9/99, HFB m.fl. mot kommissionen, REG 2002, s. II-1487, punkt 40), ska sökandens begäran avslås i övrigt.

127 Av samtliga ovanstående överväganden följer att talan ska ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

128 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Eftersom sökanden har tappat målet, ska kommissionens yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (andra avdelningen)

följande:

1) Talan ogillas.

2) Omya AG ska ersätta rättegångskostnaderna.

Pelikánová

Jürimäe

Soldevila Fragoso

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 4 februari 2009.

Underskrifter

Innehållsförteckning

Bakgrund till tvisten	II - 153
Förfarandet och parternas yrkanden	II - 156
Rättslig bedömning	II - 159
Huruvida yrkandet avseende följderna av en eventuell ogiltigförklaring av det angripna beslutet kan tas upp till sakprövning	II - 159
Den första grunden: Åsidosättande av artikel 11 i förordning nr 139/2004	II - 160
Inledande anmärkningar om begreppet nödvändiga upplysningar och rättelse av nämnda upplysningar	II - 160
— Parternas argument	II - 160
— Förstainstansrättens bedömning	II - 162
Den första delgrunden: De upplysningar som begärts rättade var inte nödvändiga	II - 164
— Parternas argument	II - 164
— Förstainstansrättens bedömning	II - 166
Den första grundens andra del: Januari månads uppgifter var i huvudsak riktiga	II - 170
— Parternas argument	II - 170
— Förstainstansrättens bedömning	II - 173
Den andra grunden: Kommissionen har åsidosatt principen om en rimlig tidsfrist	II - 179
Parternas argument	II - 179
Förstainstansrättens bedömning	II - 180
Den tredje grunden: Maktmissbruk	II - 181
Parternas argument	II - 181
Förstainstansrättens bedömning	II - 184

Den fjärde grunden: Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar .	II - 189
Parternas argument	II - 189
Förstainstansrättens bedömning	II - 191
Åtgärder för processledning och bevisupptagning	II - 193
Rättegångskostnader	II - 194